

вѣжтъ въ другий единъ край на Дакія. Въ царуваніето на *Каракалла*, Дакытъ пакъ са възбунтувахъ, и са случихъ нѣколко сбиванія помежду тѣхъ, и този владѣтель, комуто наи-подирь дадохъ заложници въ удостовѣреніе на тѣхната бѣдуща вѣрность и преданность. ⁽¹¹⁾

Слѣдъ първото покореніе на Дакія въ 105 год. много челяди бѣхъ оставили родната си земя и отишли бѣхъ да търсѣтъ прибѣжище у съседнитъ варвары, имената на които исторіята замълчава, но вѣроятно е да сѣ были Славены, които по оный време населявахъ онѣзи мѣста. Тѣ са наговорихъ сетнѣ съ Сарматытъ, Квадытъ и Аллеманитъ за да нападнѣтъ Имперіята. И потомцитъ нѣтъ, въ царуваньето на *Максимиана* (235), като си съединихъ силитъ съ Сарматытъ, направихъ страшны опустошенія въ римскитъ области. Но можемъ предполагать, че тѣ са отблѣснѣхъ тозъ пѣтъ съ голѣмы загубы, защото на другата година И-рътъ пріе титула *Сарматскый* и *Дакыйскый*, какъто свидѣлствувать много надписи, намѣренны по Франція и по Испанія. ⁽¹²⁾

§ 10. Аврелианъ (270—275) напуща отвѣдъ-дунавската Дакія, която са населява отъ новы народы.

Въ 265 год. слѣдъ Р. Х., която е 13-та отъ царуваньето на Галліена, Готытъ и разны други варварскы народы станѣхъ господари на Дакія: загубата на тѣзи провинція е въ числото на бѣдытъ.

⁽¹¹⁾ Dio. l. LXXII; p. 848. — Gét. vit. p. 92.

⁽¹²⁾ Grut. o. 151—158.